HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מני. ממתני' דלא גזר: ר"ש היא דאמר. לא גזרו שבות בכתבי הקדש דאי ר' יהודה הא אמר אם מסולק מן הארץ מלא החוט דלא נח הוא דגוללו אצלו דליכא למגזר מידי דלא דמי לנפילה כלל אבל הונח כל דהו אסור דגזרינן מיגוגו בידו אטו היכא דנפל

ואי אמרת באיסקופה הנדרסת מה לי תוך ארבע אמות מה לי חוץ לארבע אמות. משום דקאי עליה דרבה מקשי לרבה: והוא הדין דהאי פירכא נמי הויא לרב יהודה דאוקי ריש"ש כר"ש: **אלא אמר אביי הכא באיסקופת כרמלית עסקינן.** וא"ת והא לא מפליג אביי בין כרמלית לרה"ר לקמן (לט.) גבי לא יעמוד אדם ברה"י וישתה ברה"ר ואיבעיא להו כרמלית מאי ואמר אביי היא היא ואין לומר דדוקא בכתבי הקדש שרי הכא משום בזיון אבל בשאר מילי אסור דלקמן (דף קג.) משמע דליכא שבות כלל באיסקופה כרמלית גבי דחותכין יבלת דקאמר ולאו מי אוקימנא באיסקופה כרמלית ורה"ר לפניה וכיון דלגולו בידו אפילו שבות נמי ליכא משמע דאי הוי שבות לא הוה שרינן גבי כתבי הקדש משום דשבות דמקדש במדינה לא התירו ואור"י דגבי שתיה שייך למיגזר טפי שמא יציא אלא וכן מחט התחובה לו בבגדו דאסרינן לצאת בה מבעוד יום שמא יצא משתשיכה דמייתי לה אהכיא דלקמן בפ"ק דשבת (דף יא:) בהגהו שייך למגזר טפי גזירה מהכיא דהכא וא"ת כיון [ד] דפרישית דספר דהכא לאו דוקא מאי איכא דנקט ספר משאר מילי ולפי ההוא ליגא דמסקינן דסתם כתבי הקדש עיוני מעיין בהו ניחא דספר הוי דווקא וי"ל דנקט ספר לאשמועינן דבראש הגג לא יגלו אלא לאפוקי מדרבי שמעון דאמר שאין לך דבר משוש שבות עומד בפני כתבי הקדש:

והאמר רבא המעביר חפץ מתחלת ארבע לסוף ארבע והעבירו דרך עליו חייב. פירש בקונטרס דרך עליו למעלה מיו"ד שהוא מקום פטור ותימה לר"י דאדמיימי מדרבא הוה ליה לאתויי מת"ק דבן עזאי דאמר בפ"ק דשבת (דף ה:) המוליא מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב דהיינו דרך מקום פטור וע"כ שמיע ליה ההיא ברייתא דבסמוך מייתי מילתא דבן עזאי וכן קשה לקמן (לט.) גבי עומד אדם ברה"י ומטלטל ברה"ר ובלבד שלא יוציא חוץ לד' אמות וקאמר בגמרא הא הוציא חייב חטאת לימא מסייע לרבא דאמר המעביר חפץ כו' ופירש שם הקונטרס דמתני' נמי מיירי בעומד על הגג שלמעלה מי' דהוי כעין הכיא דרבא דאיירי במעביר דרך עליו וקשה לפירושו דגג מאן דכר שמיה דרשות היחיד קתני במתני' ולא גג וע"ק דבפ"ק דשבת (דף ח:) גבי עומד אדם על האיסקופה כו' מסיק ובלבד שלא יטול מבעל הבית ויתן לעני ומעני ויתן לבעל הבית ואם נטל ונתן שלשתן פטורין וקאמר ליהוי תיובתא דרבא דאמר רבא המעביר חפץ כו' ומאי קושיא ה"ל למימר דרבא סבר כרבנן דבן עזאי לכך נראה לר"י לפרש דרך עליו כפי' ר"ח שפירש בפ"ק דשבת [ט] דרך עליו היינו מימינו לשמאלו דהוה סלקא דעתך דמעביר מצד ימינו לשמאלו דרך גופו דהוי תשובה כמונחת אפ"ה חייב דתשובה כמהלכת דהא מהלכת היא והשתא אתי שפיר דהכיא [י] עומד אדם על האיסקופה דהכא ולקמן אייר שעומד במקום אחד ואינו זז ממקומו ומעביר מכאן לכאן דרך גופו ואייר [י] (לקמן) כגון שמשליך אדבע על ידי זריקה ולהכי לא מייתי אלא מדרבא אע"ג דידע לברייתא דבן עזאי דאם הוליא מיד לחוץ אינו חייב